

IOPINIÓ

Mantenir i enfortir l'assistència a les víctimes de violència de gènere: una prioritat

SILVIA BONET PEROT, CONSELLERA GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

En la sessió del Consell General de control al Govern que es va mantenir el dijous 7 de novembre vaig interpel·lar la ministra Cristina Rodríguez en relació amb el retrocés que el Govern havia anunciat en l'atenció a la dona víctima de maltractaments.

Ho vaig fer després que un dels seus col·laboradors més directes, el senyor Ramon Nicolau, hagués anunciat públicament i al mateix temps, als membres de la comissió legislativa d'Afers Socials, que es modificava el procediment que se seguia en l'assistència psicològica a les víctimes de violència de gènere. Anunci que la ministra no havia pas desmentit ni matisat abans de la formulació de la meua pregunta parlamentària.

La violència de gènere és una xacra social que ha costat moltes vides i molts patiments a moltes dones arreu del món. La violència envers les dones és una forma de discriminació que constitueix la manifestació de poder exercida per l'home i la figura del patriarcat.

Andorra, en el seu moment, va fer un pas important en aquesta lluita creant l'equip d'atenció integral a la dona, on s'ofereix el suport necessari a les dones víctimes d'agressions en totes les seves vessants.

Hem d'entendre que l'agressió que pateix la dona no sempre és física, moltes vegades és psicològica. Això fa que la dona, a poc a poc, vagi disminuint la seva capacitat de lluita i la seva autoestima, passant a ser una persona fràgil i desemparada.

L'atenció psicològica és un eix fonamental per tractar aquests casos, i els especialistes formats són imprescindibles.

L'Estratègia nacional per l'eradicació de la violència contra la dona que es desenvolupa a l'Estat espanyol exposa

que dels recursos posats a disposició de les víctimes per les administracions públiques, els més ben valorats han estat les ajudes econòmiques, seguides del suport psicològic i els allotjaments protegits.

També afegeix que l'atenció psicològica enforteix la dona per prendre decisions com l'allunyament de l'agressor o la denúncia.

El març del 2013, a la 57a sessió de la Comissió per la Condició Jurídica de la Dona a l'ONU, es va aconseguir adoptar un document en el qual, entre altres recomanacions, es trobava l'enfortiment dels serveis d'atenció a la dona víctima de violència de gènere.

Ara que hem signat i estem a punt de ratificar el Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció i la lluita contra la violència contra les dones i la violència domèstica, la Convenció d'Istanbul, el Govern de DA podria deixar de complir una de les seves recomanacions, que és vetllar perquè els serveis d'atenció a les víctimes estiguin dotats dels recursos suficients.

Fins ara, les dones eren ateses al mateix servei per una psicòloga formada en violència de gènere, però amb aquestes declaracions es plantejava reduir aquesta atenció adduint greuges comparatius i saturació.

Vull allora recordar que el fet d'enviar les dones a qui els cal una atenció psicològica més llarga, per la qual cosa més complexa i amb més afectació emocional, a un altre especialista extern o a salut mental, que no de ben segur tindran formació en violència de gènere, pot posar la dona en una situació d'indefensió. Se l'hauria d'obligar a tornar a reviuir uns fets dolorosos, la qual cosa pot generar regressions en la seva evolució.

Com vaig dir-li a la ministra Rodríguez, penso que no ens ho podíem

permetre. Tenim un servei que molts països voldrien tenir i ara anàvem enrere. I ens preocupa que si això s'hagués tirat endavant, podria ser l'inici del desmantellament d'un servei que ha estat protegit per tots els governs des que es va crear. Aquesta no hauria estat una bona decisió.

Si s'hagués suprimit l'atenció psicològica tal com s'estava fent, evidentment hauria provocat que se suprimís una part molt important de la xarxa de suport a les dones, el servei deixaria de ser integral i els haurien de dir a les dones que ara s'han de buscar un psicòleg. I que se l'han de pagar.

Cal recordar que l'atenció psicològica no està coberta per la seguretat social, cosa que genera més despeses i més dificultats a la dona víctima. I més angouxa, ja que les que tinguin dificultats haurien de demanar una ajuda per fer front a les prestacions.

Si realment la disponibilitat econòmica de la dona hagués estat sòlida, segurament aquesta dona no hauria patit les agressions del seu maltractador. Sabem de cert que moltes vegades és el mateix agressor el que controla els ingressos econòmics.

Vaig dir al Consell General el dia 7 de novembre i ho repeteixo ara que he arribat a pensar que en cas de tirar endavant el que el senyor Nicolau ens va comunicar, era sobre una valoració únicament economicista sense copsar l'abast social del problema.

Estic convençuda que ni el Consell General ni cap sector de la societat hauria discutit que s'hagués volgut augmentar la plantilla de psicòlegs, si el que tenia el ministeri, com declarava el fidel col·laborador de la ministra, eren problemes de saturació. És una prioritat que des del Govern es dugui a terme el pla d'abast nacional desenvolupat durant aquests anys per tal de poder prevenir, atendre i tractar

aquest problema social i fer la dona tan independent i autònoma com sigui possible.

Hem d'entendre que aquest servei no es dona en funció dels recursos econòmics de les dones, sinó per lluitar contra una xacra social que genera uns problemes d'un valor econòmic i social incalculables, de la mateixa manera que donem l'educació.

Per això li vaig demanar a la ministra i també als altres membres del Govern que ho reconsideressin, que fessin el que calgués i que es reconegués la gran tasca que es fa des de l'equip d'atenció integral a la dona. Tot amb la voluntat que es pugui continuar oferint les mateixes prestacions que fins ara.

Una petició que es justificava també en el fet que els tres grups parlamentaris estem treballant en la futura llei de violència de gènere.

En les seves respostes, sense concreció, la ministra va voler negar la informació donada als membres de la comissió legislativa d'Afers Socials: que des del seu ministeri s'havia modificat el procediment d'assistència integral a la víctima de violència domèstica i que es derivava les dones que necessiten assistència llarga a consultes externes.

Va desmentir així, en repetides intervencions, davant del Consell General, el que havia deixat dir, aleshores sense desmentir-lo, a Ramon Nicolau.

Finalment no vàrem acabar de saber què va passar realment, però celebrem que es mantingui el servei tal com estava. En tot cas insisteixo que pel nostre grup parlamentari l'assistència psicològica permanent és una prioritat que cal desenvolupar de la mateixa bona manera que s'ha fet fins ara. I si molt convé, enfortint-la, ja que els resultats obtinguts són molt positius, i no hem d'espavillar les coses que ja funcionen.